

Ce este un ziar?

The logo for 'Vocea Vâlclii' is displayed in a bold, white, serif font against a solid red rectangular background. The text is centered and has a slight drop shadow effect.

ZIAR - Publicație periodică (de obicei cotidiană), care conține știri și informații actuale din diferite domenii de activitate (socială, economică , politică etc.); jurnal; gazetă.

Lucrez de ani mulți în presă, dar mă întreb și astăzi ce este un ziar, dincolo de definiția sa. Este o simplă bucată de hârtie pe care s-au tipărit niște cuvinte cu existență efemeră? Ce dă forță și putere foii care a doua zi ațâță focul în sobă sau învește rafturile cu murături în cămara de alimente? Fotografiile puternicilor zilei și dezvăluirile despre corupți sau prețul borcanelor cu compoturi... În spatele hârtiei fragile, zeci de oameni aproape anonimi lucrează șapte zile din șapte pentru articolul care trăiește o clipă. Informația smulșă cu greu, dezvăluirea riscantă, bătălia cu morile de vânt, care au ca singură răsplată fărâma de glorie și de eternitate a semnăturii de la finalul articolului.

De unde își extrag puterea de a continua a doua zi oamenii aceștia vulnerabili în fața greutăților, greșelilor și dezamăgirilor!? Din credința sau, poate, din iluzia că vorbele lor tipărite pot schimba o lume, pot curăța murdăria, pot îndrepta răul, scoțându-le la suprafață , arătându-le în toată goliciunea și mizeria lor. În mod tradițional, ziarele nu trebuie să fie de acord cu oamenii care ne conduc și care au puterea în mâinile lor. Ziarele trebuie să le arate greșelile, trebuie să-i critice, trebuie să îi forțeze să se îndrepte. Trebuie să deschidă ochii oamenilor de rând, să le dezvăluie realitatea din spatele aparențelor, jocurile de interese din spatele minciunilor servite de „conducători”. Judecă torii ziarelor nu sunt „șefii” care pretind ziare de protocol, îți zâmbesc dulce când îi lauzi și încetează să te mai salute când îi critici. Nu. Judecătorul ziarelor este cititorul. Prin simplul gest de a scoate din buzunar câțiva bănuți, el legitimează existența unui ziar și a oamenilor în carne și oase din spatele semnăturilor. Elimin din start acele ziare care își momesc cititorii cu iluzia câștigurilor imediate, prin

„campanii” de promovare, cu automobile străine sau cu seturi de „iribele” inutile. Cred în ziarele modeste, făcute de ziaristi modești, ziare care își croiesc drum pe piața schimbătoare și în conștiințele cititorilor, încet, prin ceea ce vor să fie, nu prin ceea ce vor să pară.

Când ești ziarist nu este ușor nici să scapi de constrângeri, nici să fii incoruptibil, nici să fii corect. Nici să fii drept. Dar te străduiești, din toate puterile, pentru că acesta e crezul tău. Dar ce ne facem când politicianul își dă mâna contra publicațiilor critice și nealiniate. Rezistăm, ne place să credem. Uneori, situații se prezintă așa Un partid județean sau un parlamentar își face o publicație și îi spune „ziar”. În parte, acesta a apărut pentru a alimenta orgoliile nemăsurate și pentru a alina frustrările conducătorului/conducătorilor săi și ale pseudoziariștilor de circumstanță angajați, alungați de prin alte redacții. Șefii partidului speră că prin urletul lor, în cele 500 800 de exemplare, să acopere cu bolboroseli de laudă cuvintele de ocară ale ziarelor adevărate. Degeaba. Am credința că efortul imoral și aproape ilegal de a înfunda maculatura *laudatio* în cutiile poștale și în mințile vâlcenilor, se va dovedi inutil. Pe termen lung, va fi chiar contraproductiv. Pentru că, oamenii lui Dumnezeu, ceea ce faceți voi, oricum i-ați spune, nu este ziar!

Tocmai de aceea, el va dispărea. Dacă e nevoie, va dispărea odată cu voi. Cel puțin, așa cred eu. Chiar dacă drumul e lung și tare întortocheat și nici nu știm unde duce, amintiți-vă unde ați fost și gândiți-vă unde vreți să ajungeți și nu permiteți nimănui să strice ceea ce a-ți vrea să clădiți. Dar, dacă, totuși, vă doriți să se dărâme într-adevăr ceva, lăsați-i pe cei din jurul vostru să o facă și fiți siguri că vor reuși. Oamenii sunt făcuți din bucăți, una mai alterată ca alta. Dispariția unui mijloc de informare în masă poate fi un semn rău. că ziarele și televiziunile fac uneori jocurile proprietarilor, se știe. Dar cine sunt proprietarii? În județ, ne este foarte clar, acum, care ziare fac jocuri meschine, în dauna adevărului, păcălind cumpărătorii lor. România este o țară în care societățile care editează ziarele nu sunt obligate să-și treacă numele în caseta redacțională și, de multe ori, nici nu o fac. Finanțatorii se știu numai din zvonuri. Cu alte cuvinte, pentru a afla cine și de ce scoate pe piață cutare titlu, trebuie să faci investigații. Pornind de la titlul X, ajungi la proprietarul Y și afli că acesta mai deține și televiziunea Z, unde e asociat cu W. Iar Y mai are, pe de alta parte, afaceri cu cârlige de rufe, ace cu gămăli și petrol. Se verifică astfel un lucru știut de la Balzac încoace, anume că banii sunt o poveste în sine. Nu faptul că cineva are pur și simplu un ziar este blamabil. Problemele apar atunci când interesele economice ale patronilor de media influențează conținutul editorial al canalelor mediatice.

Adică, atunci când un patron începe să-și atace concurenții în afaceri și, dacă este și politician, să transmită mesaje electorale în publicația sau la televiziunea pe care o deține. Uneori, în dreptul aceluiași patron apar câte 10-15 firme cu cele mai diferite obiecte de activitate. Presa locală, s-a contaminat și ea, abundând în asocieri din interes care contravin eticii afacerilor și deontologiei media. Este o diferență uriașă între ceea ce se întâmplă la nivel național și presa locală. Aceasta din urmă supraviețuiește greu economic și e preluată ușor de diverse persoane cu interese, de regulă, amestecate: politico-economice. De aceea, este necesar să avem o hartă a surselor de finanțare în media, atât la nivel național, cât și local, astfel ca cititorul să știe pe mâna cui s-a dat.

Chestiunea asta este mai mult decât necesară pentru ca nimeni să nu-și mai poată pune întrebarea din titlul editorialului, insultând munca adevăraților gazetari care mai cred că pot schimba o lume, pot curăța murdăria, pot îndrepta răul, scoțându-le la suprafață, arătându-le în toată goliciunea și mizeria lor

Romeo Popescu